

Czwartek, 22 maja 2008 r.

5. popiera mandat udzielony Komisji przez Radę w zakresie negocjacji umowy zapewniającej zniesienie obowiązku wizowego dla wszystkich obywateli UE wkraczających na terytorium Stanów Zjednoczonych, które ma już zastosowanie do obywateli Stanów Zjednoczonych wkraczających na terytorium UE; wzywa Komisję, aby po każdym spotkaniu negocjacyjnym przekazywała właściwej komisji parlamentarnej (w razie konieczności z zachowaniem zasady poufności);
6. uważa, że negocjacje należy zakończyć do czerwca 2009 r. i że do tego czasu nie należy zezwalać na jakąkolwiek dyskryminację obywateli poszczególnych państw członkowskich UE;
7. podziela stanowisko, że państwa członkowskie ⁽¹⁾ nie powinny wykroczać poza „dozwolone granice” Rady zgodnie z zasadą lojalnej współpracy, o której mowa w art. 10 traktatu WE, mającej zastosowanie — zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości (C-105/03 lub sprawa AETR (22/70)) — do spełniania zobowiązań określonych w traktacie UE; podkreśla w szczególności fakt, że:
 - uczestnictwo w programie bezwizowym powinno możliwie szybko dać takie same prawa wszystkim obywatelom państw członkowskich na takich samych warunkach w odniesieniu do statusu ich paszportów;
 - należy zakazać jakiegokolwiek udostępniania Stanom Zjednoczonym baz danych lub systemów informacyjnych UE/WE, chyba że prawo WE wyraźnie na to zezwala; w takim przypadku ich udostępnienie powinno być wspólnie uzgodnione przez UE i opierać się na pełnym poszanowaniu zasady wzajemności; na udzielenie dostępu powinno się zatem zezwalać jedynie, gdy jest to zgodne ze sprecyzowanym celem tych systemów informacyjnych UE, określonym w ich odpowiednich podstawach prawnych; ponadto należy zapewnić właściwy poziom ochrony zgodnie z kryteriami określonymi w odpowiednich dotyczących ochrony danych aktach UE, ogólnych (dyrektywa 95/46/WE) bądź szczegółowych (takich jak konwencja o Europolu, rozporządzenie Eurodac, konwencja z Schengen);
 - UE powinna wspólnie uzgodnić wszelkie rozszerzenie zakresu danych przekazywanych Interpolowi na temat zagubionych i skradzionych paszportów;
 - obowiązujące przepisy WE gwarantują dostateczny poziom bezpieczeństwa portów lotniczych, zgodny z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) (jeżeli samoloty odlatują z portów lotniczych na terytorium UE bezpośrednio do USA, można wyrazić zgodę na przeprowadzenie inspekcji przez Stany Zjednoczone);
 - jakiegokolwiek formalne porozumienie w sprawie repatriacji obywateli UE można by zaakceptować wyłącznie pod warunkiem zachowania zasady wzajemności; zostałyby ono wynegocjowane i zawarte przez WE i Stany Zjednoczone;
 - WE powinna prowadzić negocjacje na rzecz wprowadzenia zobowiązań związanych z ewentualnym wprowadzeniem elektronicznego systemu pozwoleń na wjazd dla obywateli Stanów Zjednoczonych udających się do UE;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom i rządóm państw członkowskich, Kongresowi Stanów Zjednoczonych oraz Sekretarzowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych.

(¹) <http://register.consilium.europa.eu/pdf/pl/08/st07/st07337.pl08.pdf>.

Birma

P6_TA(2008)0231

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie tragicznej sytuacji w Birmie

(2009/C 279 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy,
- uwzględniając konkluzje z nadzwyczajnego posiedzenia Rady do spraw ogólnych i stosunków zewnętrznych w sprawie sytuacji humanitarnej w Birmie/Myanmarze z dnia 13 maja 2008 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/1 z dnia 24 października 2005 r. w sprawie wyników światowego szczytu, której ust. 139 potwierdza możliwość zbiorowego i spójnego działania przeciwko poszczególnym państwom w sytuacji, gdy „władze krajowe w oczywisty sposób nie zapewniają mieszkańcom ochrony przed ludobójstwem, zbrodniami wojennymi, czystkami etnicznymi i zbrodniami przeciwko ludzkości”,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- A. mając na uwadze, że w dniach 2 i 3 maja 2008 r. cyklon Nargis przeszedł z ogromną siłą nad południową częścią Birmy, w tym nad głównym miastem kraju, Rangunem, i regionem delty Irawadi, w których zamieszkuje prawie połowa ludności Birmy,
- B. mając na uwadze, że birmańskie media państwowe donoszą o 77 738 zabitych i 55 917 zaginionych, podczas gdy niezależni obserwatorzy i międzynarodowe organizacje humanitarne mówią o co najmniej 100 000 ofiar śmiertelnych; mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami ONZ od 1,6 do 2,5 miliona osób zostało poważnie dotkniętych katastrofą i pilnie potrzebuje pomocy,
- C. mając na uwadze, że rządząca Rada Państwa ds. Pokoju i Rozwoju zlekceważyła ostrzeżenia i wykazała się wyjątkową powolnością w reakcji na katastrofę i przyjmowaniu pomocy z zewnątrz; do tej pory Rada wpuściła do kraju jedynie niewiele transportów z międzynarodową pomocą humanitarną, naciskając, aby ich dystrybucją zajęło się wojsko, oraz opóźnia wydawanie wiz ekspertom ONZ oraz innym organizacji w dziedzinie logistyki i pomocy na wypadek katastrof,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z prawem humanitarnym dostawy pomocy humanitarnej muszą być neutralne i niezależne,
- E. mając na uwadze, że junta nie odwołała referendum dnia 10 maja 2008 r. mimo tragedii dziesiątków tysięcy ludzi dotkniętych niszczycielskim cyklonem, z wyjątkiem najbardziej zniszczonych regionów, w których referendum przełożono na 24 maja 2008 r., mimo apelu Podsekretarza Generalnego ONZ ds. Humanitarnych o jego odwołanie lub przełożenie,
- F. mając na uwadze, że rząd Birmy blokuje międzynarodowe wysiłki na rzecz udzielenia pomocy, zupełnie lekceważąc fakt, że brak czystej wody, żywności i opieki medycznej może wywołać choroby zakaźne, które znacznie zwiększą liczbę ofiar,
- G. mając na uwadze, że mniejszości etniczne — zwłaszcza Karenowie, cierpiący wcześniej z powodu znacznej dyskryminacji i ubóstwa — zostały poważnie dotknięte kataklizmem w regionie delty,
- H. mając na uwadze, że na środowisko działalności w zakresie udzielania pomocy humanitarnej nałożono surowe ograniczenia od czasu wydania przez rząd Birmy nowych wytycznych w lutym 2006 r., wskutek czego procedury dotyczące podróży i kontroli personelu zagranicznego skomplikowały się,
- I. mając na uwadze, że dwa dni po przejściu cyklonu Komisja przekazała 2 mln EUR na pomoc w zaspokojeniu podstawowych potrzeb osób, które przeżyły katastrofę; mając na uwadze, że obecny poziom obiecanej pomocy UE wynosi 17 mln EUR, lecz mogłaby ona zostać zwiększona do ponad 30 mln EUR, gdyby przywódcy Birmy przyjęli pomoc międzynarodową,
- J. mając na uwadze, że Komisarzowi odpowiedzialnemu za rozwój nie zezwolono na przyjazd w regiony najbardziej dotknięte kataklizmem, a jego prośby o poprawę dostępu pracowników organizacji humanitarnych do delty Irawadi zostały zignorowane,
- K. mając na uwadze, że wiele rządów, w tym rządy państw członkowskich UE, wezwało do zastosowania w przypadku Birmy zasady „obowiązku ochrony”, ustanowionej przez ONZ w celu pomocy ofiarom ludobójstwa i zbrodni przeciwko ludzkości,
1. składa szczere kondolencje i wyraża swoją solidarność z ludem Birmy i licznymi ofiarami; wyraża swój smutek tym wszystkim, którzy odczuwają skutki katastrofy;
 2. zdecydowanie potępia niedopuszczalną powolność, z jaką na ten ciężki kryzys humanitarny zareagowały władze Birmy, przedkładające utrzymanie swoich rządów nad życie obywateli;
 3. z najwyższą stanowczością wzywa rząd Birmy do postawienia życia ludzkiego na pierwszym miejscu i do otwarcia terenów dotkniętych cyklonem dla operacji międzynarodowej pomocy humanitarnej, do natychmiastowego wydania wiz pracownikom organizacji pomocowych, do zezwolenia ONZ i międzynarodowym agencjom humanitarnym na dystrybucję pomocy bezpośrednio wśród osób jej potrzebujących oraz do zezwolenia krajom ościennym, aby drogą powietrzną i morską udzielały pomocy ofiarom katastrofy, do których nie można szybko dotrzeć w inny sposób;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

4. ubolewa nad wypaczonymi priorytetami reżimu, nadal dążącego do przeprowadzenia pozornego referendum w sprawie fikcyjnej konstytucji, i odrzuca wynik referendum jako niewiarygodny w sytuacji, gdy znaczna część kraju jest zniszczona, a miliony ludzi cierpią z powodu tragedii określanej trafnie jako klęska żywiolowa, która przerodziła się w katastrofę spowodowaną przez człowieka;
5. ponownie wyraża przekonanie, że nie można pozwolić, aby suwerenność narodu była przedkładana nad prawa człowieka zagwarantowane ustanowioną przez ONZ zasadą „obowiązku ochrony”; wzywa rząd Wielkiej Brytanii, która przewodniczy majowej Radzie Bezpieczeństwa ONZ, do podjęcia pilnych działań na rzecz włączenia sytuacji w Birnie do porządku obrad i wzywa Radę do rozważenia, czy można zezwolić na dostawy pomocy do Birmy nawet bez zgody birmańskiej junty wojskowej;
6. wyraża zadowolenie z porozumienia osiągniętego na szczycie Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), Indii i Chin w Singapurze w dniu 19 maja 2008 r., pozwalające ASEAN na koordynowanie międzynarodowych działań humanitarnych, a także z decyzji o organizacji międzynarodowej konferencji darczyńców we współpracy z ONZ w Rangunie w dniu 25 maja 2008 r., w celu mobilizacji pomocy dla ofiar katastrofy;
7. w związku z powyższym wzywa do pilnego utworzenia specjalnego funduszu pod auspicjami ONZ, w celu ułatwienia skutecznej dystrybucji pomocy w kraju;
8. wzywa rządy Chin i Indii, aby wykorzystały swoje wpływy u władz Birmy w celu otwarcia Birmy na natychmiastowe dostawy wszelkiej możliwej pomocy humanitarnej;
9. podkreśla, że udzielenie pomocy cierpiącej ludności jest sprawą pilną, gdyż warunki pogodowe w obszarze dotkniętym klęską pogarszają się wraz z nadejściem pory monsunowej, co stwarza dodatkowe zagrożenie dla osób, które przeżyły katastrofę, lecz są pozbawione środków do życia; uważa, że poszkodowanym rolnikom należy zapewnić pomoc umożliwiającą im nowy zasiew ryżu w odpowiednim czasie, tak aby uniknąć kolejnej katastrofy;
10. wyraża poparcie dla dążeń UE, ONZ, poszczególnych krajów oraz innych międzynarodowych i pozarządowych organizacji na rzecz uzyskania dostępu dla pracowników organizacji humanitarnych i podkreśla, że brak pełnej współpracy ze strony władz Birmy poważnie grozi jeszcze większą tragedią; pokłada wielkie nadzieje w zbliżającej się misji Sekretarza Generalnego ONZ Bana Ki-moona, zaproszonego do rozmów z władzami Birmy; wzywa Sekretarza Generalnego ONZ, aby wykorzystał swoje wpływy u władz Birmy w celu otwarcia Birmy na natychmiastowe dostawy wszelkiej możliwej pomocy humanitarnej;
11. wyraża opinię, że jeżeli władze Birmy będą nadal uniemożliwiać dotarcie pomocy do osób znajdujących się w niebezpieczeństwie, powinny zostać oskarżone o zbrodnię przeciw ludzkości i postawione przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym (MTK); wzywa państwa członkowskie UE do wywierania nacisku w celu uchwalenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ kierującej tę sprawę do prokuratora MTK z myślą o przeprowadzeniu dochodzenia i ściganiu winnych;
12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państwa członkowskich, Specjalnemu Wysłannikowi UE ds. Birmy, birmańskiej Radzie Państwa ds. Pokoju i Rozwoju, rządowi państw członkowskich ASEAN i ASEM, Międzyparlamentarnej Grupie ASEAN ds. Myanmaru, Aung San Suu Kyi, Narodowej Lidze na rzecz Demokracji, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz Specjalnemu Sprawozdawcy ONZ ds. Praw Człowieka w Birnie.

Chiny

P6_TA(2008)0232

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie klęski żywiolowej w Chinach

(2009/C 279 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wnioski nadzwyczajnego posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 13 maja 2008 r. oraz oświadczenie Komisji w sprawie sytuacji w prowincji Syczuan w Chinach,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,